

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se inapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni officioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

Nr. 4809 B. ex 1930.

Onoratelor officii parohiale din comunele Mehadia, Plavișevița cu filiile Tisovița și Baia-nouă, Ogradena cu filiile Ogradena nouă și Dubova, Eșelnița, Orșova, Jupalnic, Tufări cu filia Coramnic, Topleți cu filia Bârsa, Pecenișca, Valeabolvășnița, Cornea, Cuptoare, Crușovăț, Domașnea cu filia Canicia, Cornereva, Bogoltin, Plugova și Globurău, cari formează cercul electoral al VIII-lea Mehadia, pentru alegerea deputatului mirenesc la congresul mitropolitan.

Prin trecerea la cele vecinice a deputatului mirenesc Dr. Valeriu Braniște a devenit vacant mandatul de deputat mirenesc în cercul electoral VIII. Mehadia.

Avându-se în vedere adresa Prea Veneratului Consistoriu Mitropolitan ddto 11 August 1930 Nr. 247/1930 M. dispunem alogerea supletore a unui nou deputat congresual în cercul electoral VIII. Mehadia. Această alegere se deține pe Duminecă în 14 Septembrie a. c.

Deci preoțimea parohială va publica cu 8 zile mai înainte, adecă Duminecă în 7 Septembrie în fiecare biserică, că în Duminecă viitoare, adecă în 14 Septembrie a. c. se va ține adunarea parohială extraordinară pentru alegerea unui deputat la Congresul mitropolitan.

Cu privire la această publicare, precum și la ținerea adunării parohiale electorale, agendele officiului parohial sunt cele cuprinse în §§-ii 14, 15, 16 și 17 din regulamentul de procedură la alegerea deputaților pentru Congresul național metropolitan (fost național bisericesc).

În privința alegerii deputaților mireni sunt a se observa următoarele :

Dumineca în 14 Septembrie a. c. după terminarea sfinteii liturghii împreună cu chemarea Duhului Sfânt în fiecare comună bisericească — filiile la oaltă cu materia — se întrunește adunarea parohială extraordinară pentru alegerea unui deputat mirean.

Localul pentru adunarea aceasta poate fi biserica, sau școala, sau altă localitate corespunzătoare.

Adunarea se deschide și lucrează la început sub prezidiul ordinar (parohul local, eventual protopresbiterul sau alt preot), se citește ordinațiunea de față, se citește lista membrilor adunării parohiale și se aclude la protocol, pentru care protocol servește de formular cel alăturat sub %; în fine se constituie adunarea electorală.

Ora când se deschide adunarea se înseamnă la protocol.

Iar celelalte dispozițiuni din regulamentul pe procedură pentru alegerea deputaților la Congresul mitropolitan referitoare la alegerea deputatului mirean, sunt următoarele :

§. 28. Adunarea propriu electorală se constituie alegându-și un președinte, doi bărbați de încredere și un notar — apoi procede numaidecât la însuși actul alegerii de deputat, sub conducerea și controlul biroului adunării.

§. 29. Votarea se face în rândul listei. Numai cei înscriși în listă sunt îndreptățiți la alegere.

§. 30. Ales poate fi acela, care e membru alegător al vre-unei comune parohiale din mitropolia noastră ortodoxă orientală română.

§. 31. Forma votării este cea cu graiu viu, sau dacă cer 20 de alegători, cea secretă cu ședule. Ora când se începe votarea se notează în protocol.

§. 32. Ordinea votării este aceasta : președintele sau notarul citește din listă cu graiu respicat și pe rând numele fiecărui alegător ; membrii prezenți ai adunării, cari voesc să participe la alegere vin în persoană unul câte unul, la masa biroului adunării în rândul, după cum sunt chemați din listă ; fiecare din ei își da votul cu graiu viu, eventual prin ședulă.

Aclamațiunea nu este permisă; de asemenea nu este permis a vota unul în numele altuia, prezent sau absent.

La caz, când alegătorul nu știe întreg numele candidatului, e de ajuns, dacă el va numi sau va scrie numele de familie și caracterul candidatului, așa însă, ca identitatea persoanei să nu vină la îndoială

§. 33. Notarul sub controlul președintelui și al bărbaților de încredere petrece în protocolul adunării voturile date, scriind la fiecare votant numărul curent, numărul din listă, numele alegătorului și în rubrica următoare alături, numele celui individ, caruia alegătorul și-a dat votul.

În loc de numele candidatului nu sunt permise semne indicative, alte indicări sau scurtări.

La caz de votare secretă se înseamnă în protocol numai numele alegătorilor, iar ședulele se adună și se păstrează toate pentru actul scrutinului, ce va urma.

§. 34. După ce vor fi votat după listă toți alegătorii prezenți, se mai așteaptă o jumătate de oră pentru alegătorii cari n'au fost prezenți sub decursul votării și cari venind acum, mai pot vota. După expirarea timpului de jumătate de oră și după ce au votat toți cei ce s'au prezentat în acea jumătate de oră, se încheie alegerea, însemnându-se în protocol timpul (ora și minutele) încheierii.

§. 35. După încheierea votării biroul adunării numără voturile, iar la caz de votare secretă, ședulele cari dacă corespund numărului votanților, se scrutează desfăcându-se acelea, apoi cetindu-se și numărându-se numele ce le conțin.

Rezultatul votării se înseamnă la protocol în modul cel mai exact, ca să fie evident, câte voturi a întrunit fiecare candidat.

La caz de votare secretă, ședulele după scrutinare se adună toate la oaltă, se numerizează și legate bine, se pun sub covertă, iar coverta se sigilează după modalitatea prescrisă pentru sigilarea protocolului, la care ele se alătură.

§. 36. Terminându-se actul alegerii, adunarea lectorală designează pe unul din bărbații de încredere, care să primească protocolul adunării electorale după-ce va fi în toată forma încheiat și sigilat, și la timpul indicat să-l ducă la locul central al cercului și să-l prezinte în persoană comisariului consistorial, făcând acolo parte din colegiul scrutinător pentru cercul întreg.

În cazul, când acest delegat al sinodului electoral ar fi împedecat a-și împlini această datorie, are să predeie protocolul celui alt bărbat de încredere ca el să-l prezenteze la timpul și locul indicat.

Despre întreg decursul adunării electorale se face protocol, care încheindu-se se autentifică în prezența alegătorilor, apoi se subscrie de președinte, de bărbații de încredere și de notari, accludându-i-se lista alegătorilor și eventual și ședulele de votare.

Mai multe coale în protocol se cos la oaltă și capetele firului cosăturii se pun sub sigil.

Protocolul trebuie să aibă pe pagina subscrierilor două sigile întregi, unul al parohiei, altul al președintelui sau al unuia dintre bărbații de încredere.

Sigilarea făcută după alte modalități se înseamnă la protocol împreună cu cauzele ei.

§. 37. Protocolul încheiat, scris și instruit se pune în covertă împreună cu acluzele lui și coverta se sigilează cu ceară, punându-se cele două sigile prescrise pentru înșuși protocolul. Dacă nici președintele, nici bărbații de încredere nu au sigil, pe covertă în amândouă locurile se pune sigilul parohiei. Astfel sigilat protocolul se prevede în loc de adresă cu titlul „Protocolul adunării parohiale electorale din comuna N.” și se predă bărbatului de încredere designat pentru a-l duce la comisariul Consiliului eparhial, iar după toate acestea președintele declară adunarea electorală încheiată.

Bărbatul de încredere respective substitutul său, este dator să prezenteze în persoană protocolul electoral la colegiul de scrutiniiu.

I. Pentru conducerea actului scrutinului se numește comisariul al Consiliului eparhial d-nul Constantin Pepa, priminspector silvic în retragere, al Comunității de avere.

Scrutiniul se desfășoară pe ziua de Duminică în **21 Septembrie a. c.**

În această zi la 11 ore înainte de amiază toți bărbații de încredere, cărora s'au dat la mână protocoalele electorale ale adunărilor parohiale, se adună la locul central al cercului lor electoral, și anume, în locul designat spre acest scop prin comisariul Consiliului eparhial; acolo apoi sub prezidiul comisariului Consiliului eparhial se constituie într'un colegiu de scrutiniiu alegându-și doi bărbați de control și un notari.

Constituindu-se colegiul scrutinător, comisariul Consiliului eparhial desface pe rând toate protocoalele electorale, tăind marginile covetelor fără a vătăma sigiliile; protocoalele apoi se cetesc cu voce înaltă, se numără sumariile voturilor dintr'ânsele și se scriu în protocolul colegiului.

După-ce s'a terminat scrutinarea protocoalelor prezente, întrucât acelea nu s'ar fi prezentat din toate comunele, ce aparțin cercului de scrutiniiu se mai așteaptă o jumătate de oră, în decursul căreia se mai scrutează cele intrate în acest restimp și cu aceasta scrutiniiu se încheie.

Protocoalele electorale, cărora-le lipsesc cerințele formale, prescrise prin regulament, precum și cele sosite pe altă cale sau după terminarea scrutinului, nu se iau în considerare, dar se acclud separat la protocol, spunându-se în protocol cauza, pentru care nu s'au putut considera.

Covetele se anexează la protocoale.

Pentru purcederea mai departe la scrutinare, sunt de a se observa strâns cele dispuse în §§-ii 39, 40 și 41 din numitul regulament, iar acești paragrafi sună precum urmează:

§. 39. După esaminarea, numărare și sumarea voturilor din întregul cerc electoral se constată rezultatul final, și acel individ, care a întrunit cele mai multe voturi se proclamă ales deputat congressional.

La caz când doi au în majoritate voturi egale, între ei decide soarta esecutată la moment și cel favorit de soarte se proclamă deputat.

§. 40. Pentru deputat ales se face în prezența colegiului de scrutinii un credențional, care numai decât se subscrie de comisar și de toți membrii colegiului de scrutinii.

Credenționalul se trimite alesului deputat acolo, unde acela se află cu locuința pe calea cea mai sigură și fără amânare, sub speciala îngrijire a comisarului. Expedarea pe calea postală se face cu recomandare.

§. 41. Despre toată lucrarea colegiului de scrutinii se face protocol special, care după încheiere se autentică și se subscrie întocmai ca credenționalul, de comisar și de toți bărbații de încredere.

După aceasta comisarul consistorial declară încheiată misiunea colegiului de scrutinii, iar protocolul acestuia dimpreună cu toate celelalte acte electorale, le așterne în 24 de ore Consistorului sub covertă pe lângă raport, în care arată, că credenționalul l-a transpus alesului deputat, indicând și modul transpunerei.

II. Agendele comisarului consistorial sunt numinate în §-ii 9, 10, 11 și 12 din regulamentul de procedura pentru alegerea deputaților la Congres, cari paragrafi sună precum urmează:

§. 9. Comisarul consistorial e președintele biroului în colegiul de alegere, respective de scrutinii, — el designează localul pentru actul alegerii, respective al scrutiniului, deschide și închide ședințele conduce afacerile și consultările, enunță rezultatul votării, respective al scrutiniului și grijește pentru ordinea bună în colegiu.

§. 10. Comisarul consistorial, care se află împiedecat a-și împlini misiunea sa, face numai decât arătare la Consiliul eparhial, restituind tipăriturile, ce i-s-au comunicat, sau îngrijindu-se, ca acelea în ziua alegerii respective a scrutiniului, să fie la dispozițiunea biroului.

Ne urmând dela Consiliul eparhial denumirea altui comisar până la ziua alegerii, respective a scrutiniului, — sau întrevinând împiedecarea comisarului numai în momentul suprem, chiar la alegere sau la actul scrutiniului, membrii colegiului electoral preoțesc respective ai scrutiniului mirenesc, aleg un suplent al comisarului Consiliului eparhial care îndeplinește toate agendele comisariale.

§. 11. Împiedecarea pentru comisarul Consiliului eparhial, se ivește între altele, îndată ce la votare, respective scrutinare se observă, că și numele lui ocure în rândul candidaților de deputat pentru acel colegiu, respective cerc, el însă poate delatura pedeca din declarațiunea, că nu reflectează la eventualul mandat de deputat, care declarațiune se petrece numai decât la protocolul de alegere, respective de scrutinii, și atunci alegerea, respective scrutiniul se continuă sub presiul lui.

Dacă cu toate acestea, majoritatea voturilor ar întruni-o comisarul Consiliului eparhial, alegerea se consideră de nulă și în colegiul preoțesc imediat se efectuează alegerea nouă, la care însă pentru comisarul Consiliului eparhial nu se poate vota; iar colegiul de scrutinii nu estradă credențional, ci subșterne actele la Consiliul eparhial, ca să ordoneze alegere nouă.

§. 12. Comisarul Consiliului eparhial eventual substitutul său, terminând actul alegerii respective al scrutiniului așterne Consiliului eparhial protocolul colegiului, într'una cu toate actele, conform §. 25 respective §. 41.

III. Pentru deplina orientare a preoțimei, sinoadelor parohiale, comisarilor Consiliului eparhial precum și a bărbaților de încredere, se observă că acest cerc electoral constă din comunele bisericesti: Mehadia, Plavișevița cu filiile Tisovița și Baia nouă, Ogradena veche cu filiile Ogradena nouă și Dubova, Eșelnița, Orșova, Jupalnic, Tufari cu filia Coramnic, Topleț cu filia Bârza, Pecenișca, Valeabolvașnița, Cornea, Cuptoare, Crușovăț, Domașnia cu filia Canicea, Cornereva, Bogoltin, Plugova și Globurău.

IV. Cătră acestea vi-se aduce la cunoștință, că numai acelea proteste pot fi luate în considerare, cari au intrat la presiul congresului în termin de 15 zile dela scrutinare, respective pentru preoți, dela alegere.

V. Preoțimea parohială va publica această ordinațiune în Duminicile din 7 și 14 Septemvrie a. c. poporului adunat în sfânta biserică, îngrijind de timpuriu, că în ziua alegerii, în adunarea parohială, să fie la îndemână lista alegătorilor verificați și sigiliul parohial, precum și formularul de protocol, ce se trimite fiecărei comune matere împreună cu ordinațiunea de față.

VI. În fine se observă, că la adunarea parohială electorală numai membrii adunării parohiale a comunei bisericesti respective pot lua parte, și prin urmare aceea, cari nu sunt membrii, nu pot fi de față la votare, și respective în decursul votării.

După aceasta vă recomandăm tuturor, ca să alegeți de deputați bărbați maturi și luminați, creștini devotați binelui de comun, iubitori de pace și de atât doritul progres, precum și comprobați prin fapte, că sunt cu alipire neclătită cătră biserică și instituțiunile ei apostolice și canonice.

Caransebeș, 28 August 1930.

Episcopul diacezan:

Dr. Iosif Traișan Badescu m. p.

Actualități.**Confiscarea cărților sfinte în Rusia.**

„Din Moscova se anunță că guvernul sovietic a ordonat confiscarea tuturor cărților sfinte creștine în biserici și la persoanele particulare. Cei cari nu se vor supune acestui ordin vor fi trași la răspundere pentru contrarevoluție“. (Universul, 18 August 1930.)

Confiscarea cuvântului dumnezeiesc! Cea mai odioasă barbarie a veacului, comisă de rațiunea ocnașilor de eri, borfașilor și criminalilor liberați în numele unei idei de libertate concepută de mintea desechilibrată a unui Lenin. Căci, cum se omoară oameni cum se cade cari poartă ponosul de „burgheji“, cum se distrug locașurile de închinare, cum se torturează slujitorii lor, cum se nesocotește dreptul individual, numai o nebunie de doctrinar bolnav și o minte incapabilă de vre-o oarecare judecată serioasă și o justă convingere, o poate concepe. Un scriitor rus din diaspora, de o perfectă bună credință și un deosebit talent, care a gustat o vreme din „bunătățile“ paradisului bolșevic, *Serge de Chesin*, scrie următoarele în a sa carte, „*Au pays de la demence rouge*“*): „se fură în numele revoluției și pentru a se fura mai bine se asasinează și se torturează. Tot aparatul coercitiv al statului nu slujește decât la susținerea unei întreprinderi de tâlhărie“, iar scriitorul Maxim Gorki, despre care azi se spune c'ar fi bolșevic, descrie cu nespusă durere nenorocirile ce-au căzut pe capul neamului său. Textual el afirmă că masele au ajuns pe mâna „propovăduitorilor unui anarhism curat zoologic, că acești conducători săvârșesc atari fapte la cari opinia publică acoperă rușinată fața și că societatea rusească s'a reîntors în epoca evului mediu“.

Și ceace-i mai trist ca orice este, că această masă, care-i nesocotită și torturată atât de obraznic nu-i vinovată întru nimic, peste întregul morman de jale și de rușine tronează doar câțiva Luciferi epileptici, ca: Lenin, Zinoviev, Troțchi, Kamahev, etc. pe cari nu-i putem cualifica altfel, decât ca pescuitori în apă turbure, revoluționari de meserie, burghezi trădători, intelectuali ratați, naivi, demenți. Aceștia iată-i ca preinși promotori ai scuturării jugului burghez și ca întronătorii fericirii pe pământ?!... Gustave Le Bon zice, că dictatura bolșevică nu înseamnă decât tirănia cea mai neagră și că este cel mai aspru despotism și cel mai tâmpit din câte a studiat până în prezent istoria.

*) Sc. „In țara nebuniei roșii“.

Libertate, egalitate, fericire, belșug în toate,... vorbe goale ce se rostesc numai dela înălțimea tribunei. Iată acum guvernul sovietic după ce săvârși atâtea crime oribile vine și cu ordinul pe care l-am amintit la început. Voesc deci ca poporul în sufletul căruia, cu toate torturile și violențele, Dumnezeu trăește vecinic, s'o rupă definitiv și oricum cu ideea creștină. Înainte de alte comentarii la acestea amintesc cuvintele *Leroy Beaulieu*, că: rupând cu credința creștină singura morală și singurul ideal ce dă vieții adevăratul senz, pretinzând a exila pe Dumnezeu din societatea omenească, vrând să fie realist, sistemul bolșevic devine utopist.

Întrădevăr, căci a arunca pe Dumnezeu, a arunca ideea de paternitate divină și frăție creștină, aceasta dovedește neghiobia cea mai crasă pentru că celui ce voește a conduce nu-i este de ajuns forța și autoritatea legilor emanate, nu este de ajuns să aibă putere și bogăție ci îi trebuie ca o necesitate puterea moralei creștine, care singură este în stare a întări conștiințele, și a cimentă unitatea sufletească. Transformarea societății stă în raport direct cu transformarea morală a individului, iar transformarea aceasta nu poate fi concepută ca eficace, decât având ca bază pe Dumnezeu.

Încercatul *Papini* cu adevărat zice în „*Istoria lui Christos*“: **„Lumea caută înfrigorată pacea mai mult decât libertatea, iar această pace nu se poate dobândi decât sub jugul lui Christos“.**

Deci nu dictatura roșie a lui Troțchi va reuși să mântue lumea prin fier și sânge, ci Evangelia, singura carte în care poți găsi exemplul dragostei creștine, care este deslegarea tuturor conflictelor sociale.

A opri, a confisca scrierile sfinte, a confisca cuvântul lui Dumnezeu prin ordine de acestea este oare posibil? În veac nu! Vei opri cartea în care e scris cuvântul, dar ce vei folosi, când el se află săpat adânc, ascuns undeva, de unde nici o lege cu ori câte sancțiuni ar fi promulgată ea, nu-l poate elimina.

Afară de aceasta cu ce vor înlocui cuvântul „confiscat“? Cu tratate științifice? Bine, dar întrebăm cu *Sf. Ioan Hrisostom*: „dacă știința aceasta n'a putut îndulci durerile omenești la ce ne folosește această știință?“ Doar suntem pe deplin convinși, și războiul mondial ne-a dovedit-o și celor mai entuziaști dintre oameni, că civilizația bazată pe știință și cultura științifică sunt o pojghiță prea subțire peste stratul gros de barbarie al sufletului omenesc.

Cu determinismul material al sovieticilor cu magaziile de pâne propovăduite de ei, dar

cari din nefericire nu se văd, nu se va putea niciodată înfăptui pacea și îndestularea, căci deși existența noastră este determinată de unele cauze materiale, totuși conștiința noastră simțește înlăuntrul ei efectul altor cauze, care nici odată nu vor putea fi satisfăcute cu ceea ce satisfaci stomacul.

Într'un cuvânt, omul nu are lipsă numai de pâine, el nu trăiește numai pentru a se îmbuiba trupește, el are lipsă de virtute, de aceea neprețuită frână, care să-l facă capabil de eforturi și jertfe.

Necesitatea întăietății spiritului față de materie este necontestabil.

„*In nimeni nu este mântuire*“ (Faptele Apost. 4, 12) zice Domnul Christos, care este după cum se exprimă Förster cel mai mare organizator al puterilor sociale fiindcă El organizează pe om și sufletește și-l vindecă de perfidie, care isvorăște din tirănia înclinărilor egoiste și al îmboldirilor exterioare.

Voesc acești jidovi-bolșevici a extermina pe Christos din organizația socială, din mintea, din sufletul poporului, voesc a o rupe definitiv cu credința creștină?

O! dar aceasta nu se va înfăptui niciodată, nu, căci odată satisfăcută pofta trupului, după cum învață ei, bestia din om se aruncă asupra semenului său, *homo homini lupus*, iar după trei-sprezece ani de guvernare nu au la activul lor decât numai revoluții, numai crime, surghiunuri, etc, etc, neavând a scrie cineva despre activitatea lor decât nenumărate volume bune pentru bibliotecile pușcărilor.

Prin gestul pe care sovietele l-au făcut acum, credem că și-au tras singure clopotele înmormântării, căci „*toate vor pieri în lumea aceasta, dară cuvintele Mele în veac nu vor pieri.*“

Viitorul ne va dovedi-o, căci sângele victimelor masacrate strigă la ceriuri răsbunare.

Dimitrie Anușoiu
preot.

Rămășițele filosofiei materialiste.

De: C. Rudnean.

Ne sunt cunoscute ravagiile ce le-a făcut filosofia materialistă a veacurilor trecute. Credințele deșarte a lui Democritos, Lucretius, Haeckel, Büchner, etc. cari au decretat legea eternă a materiei.

Azi prea puțini mai cred în asemenea afirmațiuni, totuși mai sunt de aceia cari scriu și cuvântează în senzul filosofilor materialști.

Din streinătate vin fel de fel de idei materialiste, pe cari noi adeseori fără multă critică obiectivă le primim.

O carte care în anul 1929 în April și August a fost tradusă de P. Mușoiu și care poartă titlul: „*Omul și Infinitul. Adevăratul rol al omului în Univers*“ a prof. Dr. Antioco Zucca și care azi face mare vâlva încă și la noi în țară, e o afirmare drastică a materialismului celui mai încarnat. Prof. Zucca pleacă dela armonia universală a lumii și ajunge, la o concluzie foarte tristă și puțin convingătoare. Arată puterea vieții universale, strâns legate de materie, iar infinitul după domnia sa e numai o iluzie, sau mai bine zis, un dor al omului.

În această filosofie materialistă, dorul nostalgic al omului e prea limitat — și opera supremului Creator e lăsată la o parte.

Rezumatul filosofiei învățatului italian Zucca, te lasă rece, involuntar te duce cu gândul la miile de obiecții ce se pot face în general materialismului. Realitatea lumii e mai mult decât experiențele la cari recurge Zucca. Destinul uman nu stă numai în legătură cu forța oarbă a Universului — puterea Divină care desfășoară un ritm armonios al vieții e mai puternică decât „mirajul naturii“.

Sistemul greșit al filosofiei lui Zucca, mai are marea iluzie de a fi făcut un tot unitar și de a fi contopit cele 3 doctrine filosofice într'o sinteză bine definită: teologismul, panteismul și ateismul — luând dela fiecare ceea ce are mai temeinic și mai adevărat. De fapt el nu face decât să încadreze câteva noțiuni dintr'un sistem în celalalt.

Iată ce spune: „Există o ființă armonică, eternă, infinitivă; fiindu-și șie-și de ajuns, o ființă conștientă inteligentă. Această ființă se realizează și se exprimă, *nu în afară de lume, ci în cuprinsul lumii.* Și se realizează și se exprimă *ca materie* (ca obiect), într'o infinitate de indivizi, iar în conștiință în fiecare individ ajuns la deplina-i dezvoltare, în fiecare individ complectat de alți nenumărați indivizi“. (pag. 81) Astfel argumentează, din toate cele afirmate reiese că lumea vizibilă e totul! e evidentă afirmarea categorică materială a lumii — restul sunt noțiuni în cari sunt încadrate proiectările propriului nostru eu.

Filosofia Prof. Zucca termină prin o negare a lui Dumnezeu, de aceea, ea nu poate fi primită de lumea creștină, ea poate fi primită de anumite cercuri filosofice sau indivizi izolați.

„Nu mai ie timpul când omul credea, oare cum, să se înalțe pe sine, afirmându-se ignorant, afirmând că nu cunoaște și nu poate cu-

noaște adevărul. Nu-și dădea seamă că, susținând că inteligența este neputincioasă, dinsul reducea la zero valoarea și puterea Realului, pe care totuși îl proslăvea în cuvinte. Azi, dimpotrivă, omul, spre cinstea lui, și spre cinstea Firii, poate afirma că cunoaște totul, sau cel puțin, ceea ce-i mai însemnat din realitate. Vălurile misterioase ale zeiței Isis sfâșiate-s. Pe Dumnezeu, pe acel Dumnezeu căutat de milioane și milioane de credincioși, temut de conștiințele căzute în întinare și ticăloșie morală, nesocotit și cu groază primit de toate inteligențele împătimate de libertate și de neatarnare, fie-care poate să-l regăsească acum, pe Dumnezeu acesta, nu în bezna templelor sau dincolo de stele, ci în propria sa conștiință personală. Omul, această ființă socotită ca păcătoasă și blestemată, a întrecut proorocirea biblică a lui Satan, care-l încredința că va ajunge asemenea lui Dumnezeu, de cum va fi gustat din rodul pomului cunoștinței. Omul a înlăturat pe Dumnezeu de pe tronul său, punându-se dânsul în locul lui: ca adevărata și singura divinitate afirmându-se Omul" (pag. 96).

Cred, v'ați convins ce orgolioasă, ce lipsită de adevăr e filosofia prof. Zucca, pe care câțiva oameni, o admiră, o preaslăvesc. Ea trebuie combătută cu toată seriozitatea. Noi ne lipsim foarte bine de asemenea traduceri, n'avem nici o admirație față de învățatul italian, el nu ne poate mișca inima, ne îndeamnă cu această filosofie să apucăm pe drumul prăpăstiilor.

Noi știm că știința ne duce la real, dar că adevărul lumii, e, *că noi realizăm spiritul în materie, noi căutăm să spiritualizăm materia.*

„Adevărul e, că materia, zice **Platon**, este un instrument al sufletului, de care acesta trebuie să se serviască spre a se înălța, iar nu a se degrada“.

Astfel idealul nostru e să primim harul divin dela Dumnezeu și să mărturisim că Iisus Christos a fost Fiul Său, care a purificat lumea de păcat!!

În această măreață taină trebuie să vibreze sufletul nostru și spre filosofia creștină trebuie să se îndrepte gândul nostru..... atunci vom atinge sublimul vieții...

Religia vechilor Greci

După Dr. I. Csengeri.

(Continuare)

Zei omerici în general apar adesea pe pământ, între oameni, iau parte la lucrările lor mai importante, deobicei în însă nu în forma lor adevărată, ci luând chipul vreunui om sau al vreunui animal. Așa, Atena ia chipul lui Mentor,

Odysseus — într'un războiu — apare ca o rândunică; altădată ea împreună cu Apollon urmăresc desfășurarea unei lupte ca vulturi, dintr'un copac.

Omer în general spune despre zei, că știu totul (*τέ πάντα ἴσασιν*) și într'adevăr, deobicei și cunosc soarta, și orice verdict al destinului. Așa Thetis cunoaște dela Zeus soarta fiului său. Poseidon știe că rătăcirile lui Odysseus vor sfârși la phaiații cei uriași. Iarăș prevederea viitorului, prezicerea se găsește și la oameni. Până când de multeori nici zeii nu cunosc stări și lucruri ce i-ar interesa de aproape. Așa de pildă Poseidon (i. e. Neptun zeul mării) numai prin rugăciunile adresate lui de fiul său Polyfemos știe că Odysseus i-a răpit vederea. Helios, zeul soarelui „care vede și aude tot“, prin alții știe că tovarășii lui Odysseu i-au jăcmănit turmele. Zeus cel întâiul în atotștiință, este totuș înșelat de Hera (i. e. Iuno). Proteus știe tot ce are să se întâmple cu Menelau, dar în schimb nu bănuiește măcar de cursa, ce îl aștepta pe el.

După Omer zeii sunt și *atolputernici*, cu toate astea puterea lor nu este nelimitată. Odysseus știe, că ciclopului vederea nu i-o poate reda nici Poseidon. Zeus nu-și poate salva dela moarte pe copilul său favorit, pe Sarpedon, oricât de mult ar dori. Poseidon nu poate distruge pe Odysseus, oricât i-ar urî. Obvine și aceea, că zeii se sperie de puteri omenești. În privința puterii este o ierarhie între zei; mai mult, între oameni mai puternic este iarăș acela, care purcede din cel mai puternic zeu, sau acela pe care îl părtinește cel mai puternic zeu.

O caracteristică manifestare a puterii acestor zei este de pildă că pot întineri pe om, ba chiar să-l transformeze deplin. Așa Atena întinereste pe Odysseus, pe Penelope, preface în bătrân cerșetor pe Odysseus, iarăș atingându-l cu bățul ei miraculos îi dă înfașurare croică, „căci îi este ușor unui zeu care locuiește în ceri să înfrumșețeze sau să desfigureze pe omul cel muritor.“ Tot astfel înrăurise asupra caracteristicilor sufletești ale omului: pe unul foarte înțelept îl fac mărginit și invers pe cel cu mîntea rasna îl pot aduce la căile bune.

În general zeii fac, cu multă ușurință minuni, pe cari oamenii le găsesc de foarte naturale. Așa de pildă, cu o rezeziune neauzită pot să vindece un bolnav; scutesc cadavrul lui Hector de putrezire; ziua o pot scurta sau lungi; Ares dintr'odată acoperă cu noapte norii amenințatori, Zeus lasă să ploaie cu stropi de sânge la moartea lui Sarpedon. Atena îmbracă cu nour de foc pe Achille, când acesta fără armă, numai cu strigătul său poruncitor zăgăzuieste pe troieni

dela cadavrul lui Patrocle. In genere zeii ori-când îmbracă pe cineva în nou, când vreau să-l scape; ei înșiși pot să se ascundă în nou după voie.

Zeii — în general *trăesc ușor și sunt fericiți*, nu trăesc în lipsuri și mizerii ca muritorii. O vecinică bună dispoziție îi caracterizează, cum ar fi regii pe pământ. Pe lângă toate acestea însă îi pot ajunge și pe ei multe necazuri, pe cari mai ales pentru oameni le îndură. Pe Afrodita, cea rănită de Diomede, mama ei, Diona cu aceea o mângăe, că și alți zeii au mai suferit dureri dela oameni. In curând Ares pățește la fel; pe Hefaistos tatăl său Zeus îl alungă din cer numai pentru că a părținit pe Hera. Xanthos zeul apelor încă suferă mult, pentru că părținește pe troieni.

In ceea ce privește bunătatea lor, zeii nici nu prea stau mult deasupra oamenilor și în genere nici nu sunt așa de buni, cum îi place omului omeric a-i crede. Așa de pildă Agamemnon așteaptă dela Zeus pedepsirea sperjurului pe care însuș Zeus l-a provocat. Certele sunt obiceiuri de toată ziua în Olymp și vecinicul antagonism încă amărăște viața fericită a zeilor.

Și zeii sunt înșelători, invidioși, tari la mânie și chiar răsbunători — atât ei între ei cât și față cu oamenii. Hera și Atena niciodată nu se întrepun la troieni pentru Paris cel condamnat. Poseidon din ură persecută pe Odysseus, pentru că a vorbit pe ciclop. Artemis din pricina unei jertfe neimplinite trimite un mistreț ca să nimiciască țara lui Eneas și pentru sperjurul Laomedon trebuie să ispășiască troienii. In general omul omeric în materie de morală, nu areareori stă deasupra zeilor săi.

Zeii omerici nici nu se indignază într'atăta pentru fapte condamnabile, ci mai degrabă pentru ofensa ce ar atinge persoana lor, și deși în genere ei sunt îndurători, mai adesea nu se îndură și toți zeii regretă pierderea lui Hector, pe care legat de carul său îl târăște Achile, totuș Hera și Apollon nu-l regretă.

Ș T I R I.

Serbările încoronării amânate. Se svonește, că serbările încoronării se vor amâna pentru primăvară, pregătirile în vederea acestui mare eveniment nefiind încă terminate.

„Sfatul bătrânilor“, adică un comitet compus din 12 bătrâni, a înființat de curând în parohia Poiana tânărul nostru preot Dimitrie Anuțoiu. Scopul acestui sfat este aplanarea oricărei neînțelegeri, diferende, ce se ivesc între parohieni, în familiile lor. Această asociație înființată abia de două luni, a dat până acum cele mai îmbucurătoare rezultate. Exemplul poate fi plantat și în alte părți!

CONCURS.

In baza ordinului Prea On. Oficiu protopresbiteral ort. rom. din Bocșa-montană, ddto 26 Ianuarie 1930, No. 48 ex. 1930, se escrie concurs, pentru ocuparea postului de paroh, la parohia a III (treia), vacantă de clasa a II-a din Bocșa-română, protopresbiteratul Bocșa-montană, cu termen de recurgere, de 30 zile, dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială, după care alegându-l preot va suporta, toate sarcinile publice.
2. Birul și stola uzuată.
3. Alte venituri accidentale din parohia a III. (treia)
4. Alesul paroh este îndatorat a catihiza la școala primară din loc, fără altă remunerație, din partea comunei bisericești.
5. Casă parohială nu este. De locuință se va îngriji alesul paroh.
6. Dela reflectanți, se cere cvalificațiune de clasa II (doua).

Reflectanții din alte eparhii, pentru a fi luați, în lista de candidare, au a produce permisiunea Prea Sf. Sale Episcopului nostru diecezan.

Reflectanții au să-și înainteze petițiile de concurs, adresate consiliului parohial din Bocșa-română, Prea On. oficiu protopresbiteral ort. rom. în Bocșa-montană și să se prezinte în vre'o Duminecă ori sârbătoare, cu prealabila încuviințare a protopresbiterului tractual, în sfânta biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare, tipic și oratorie; dar nici decum în ziua de alegere.

Bocșa-română din ședința consiliului paroh. ținută în 25 Martie 1930.

Petru Vucu
președinte.

George Muntean
secretar.

In conșelegere cu mine: Petru Ieremia adm. parohial.

Licitațiune minuendă.

Pe baza încuviințării Ven. Consiliu Eparhial ddto 26 August a. c. Nr. 4977 E. ex. 1930 se escrie licitațiune minuendă pentru zidirea și facerea unui gard din beton cu zăbrele de fier în lungime de 108 m. 3 cm. la biserica ort. rom. din Hitiaș, în protopresbiteratul Buziașului, pe ziua de 7 Septembrie 1930 ora 3 p. m. în edificiul școlar vechiu.

1. Prețul de esclamarie este 173.932 Lei având comuna bisericească să presteze în natură petrișul, nisipul și cărașitul pentru transportarea materialului necesar dela gara cea mai apropiată, — fără descărcarea din vagon — adică dela Căpăt sau Bacova, precum și Lunea aducerea, iar Sâmbăta ducerea lor la aceeași gară.

2. Planul, devizul de spese și condițiunile se pot vedea la Oficiul parohial în ori ce zi cu observările făcute de cons. par. la pertractarea planului.

3. Licitanții se deobligă a depune vadiul de 10% din prețul de esclamarie în bani sau hârtii de valoare acceptabile, care vadiu la colaudare se înapoiază anteprenorului interesat, iar din suma remasă la licitațiunea minuendă să detrag 10% ca garanție de un an, primind la anul cele 10%.

4. Vor fi admiși la licitațiune numai anteprenori cu qualificațiune recerută: arhitecți și maeștrii constructori.

5. Anteprenorul, pe care va rămânea lucrarea va solvi suma prevăzută în deviz pentru elaboratele tehnice

și pentru spese neprevăzute luate în deviz și hotărâte de adunarea parohială.

6. Spesele și cheltuielile de drum comuna bisericăscă nu rebonifică nimănui.

7. Comuna bisericăscă va preda lucrările celui anteprenor, în care va avea mai mare încredere.

8. Contractul încheiând va avea valoare pentru anteprenor îndată după încheiere, iară pentru comuna bisericăscă numai după aprobarea forului bisericăsc.

9. Spesele cu încheierea contractului, impozitul proporțional și timbrele cad în sarcina anteprenorului.

10. Plata se face în următorul mod: $\frac{1}{3}$ (Una a treia parte) din suma licitată la scoaterea gardului la suprafața pământului, $\frac{1}{3}$ (Una a treia parte) la finea lucrării, iar restul de $\frac{1}{3}$ (Una a treia parte) la colaudare cu observarea, celor cuprinse în punct 3 și dacă la colaudare nu se va afla nici un defect nici în ce privește materialul folosit, nici în ce privește executarea lucrărilor.

Hitias din ședința cons. par. ținută la 20 Aug. 1930.

Alexandru Ioanovicu

președinte.

Nicolae Stoia

not. cons. par.

No. 1918 execuțional 1930 G.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor judiciar aduc la cunoștință publică în senzul legii articolul LX. din 1881 și 102 respective XLI din 1908 § 19 cumcă următoarele ș. a. un car de lemn cu osii de fier, una cadă mare de 1000 litri, una vacă roșie pri etc. care în urma decisului No. 4041 din anul 1927 al judecătoriei de ocol din Orșova s'au supraexecvat în 5 Iunie 1930 în favorul execuțiilor David Suvăgău și Elena Suvăgău dom. în Globurău repr. prin avocatul Dr. Pavel Iliescu dom. în Teregova împotriva execuțiilor Andrei Jurescu și Ana Jurescu locuitori din comuna Cuptoare pentru încasarea capitalului de 15.000 Lei — bani și acces. prin execuție de acoperire și cari s'au prețuit în 29.270 Lei — bani se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni, pe baza decisului Nr. 1918/1930 G. al judecătoriei de ocol din Teregova se fixează termenul **pe ziua de 10 Septembrie anului 1930 la orele 16 p. m. în comuna Cuptoare** la domiciliul lui Andrei Jurescu și Ana Jurescu și toți cari au voe de a cumpăra sunt invitați prin acest edict, cu observarea aceia, că lucrurile susamintite vor fi vândute în senzul legii XL. din 1881 § 107 și 108 celor cari dau mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Pretenziunea care e de încasat face 15.000 lei — bani capital, dobânzile cu 12% socotind din 29 Martie 1929 iar speșele până acum staverite de 4348 lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost execvate de alții și aceștia și ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul articolului XLI din 1908 § 20.

Dat în Teregova, la 18 August 1930.

pt. conf.

Indescifrabil

P. Pepa

executor jud. de ocol

DIRECȚIUNEA SILVICĂ
a Comunității de avere Caransebeș.

Redactor responsabil: Nicolae Cornean

Tiparul și editura Tipografiei diecezane în Caransebeș.

**La Bibliotecă diecezană din Caransebeș
se pot comanda următoarele**

Cărți de Religieune

de Dr. P. Barbu și Pr. P. Bizerea

intocmite după Programa analitică ministerială a învățământului primar sancționată cu decretul regal Nr. 2244 din 25 Iulie 1925 pentru

1. Școlile de copii mici și clasa I a școlii primare Lei 10.—
2. Clăsele II și III ale școlii primare „ 10.—
3. Clăsele IV a școlii primare „ 10.—
4. Clăsele V, VI, și VII ale școlii primare „ 15.—
5. Cursul de adulți și șc. de ucenici „ 10.—

Cărțile sunt aprobate de Consiliul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului și anume: cele de sub 1—4 cu Nr. 4482 din August 1928, iar cea de sub 5 cu Nr. 6156 din 30 Noemv. 1928.

No. 3848/D. S. 1930.

PUBLICAȚIUNE.

Comunitatea de avere din Caransebeș, aduce la cunoștință publică, că în ziua de

5 Septembrie 1930, la ora 11,

ține în biroul Direcțiunei sale, licitație publică cu oferte închise și sigilate, pentru vânzarea la tulpină a circa 10400 m³.+5463 m³ gorun din seria VIII, parcelele 30, 45, 47, 53, 55 și 57, **ocolul silvic Bozovici**, ca tăieri principale și secundare.

Condițiunile generale de licitație și caietul de sarcini, se poate vedea în orele de serviciu la Direcțiune și la toate ocoalele silvice ale Comunității de avere.

Ofertele pot fi făcute pentru întreaga cantitate, pe m³. fără privire la grosime sau numai dela o anumită grosime în sus.

Prețul oferit se va raporta în prima linie la unitatea de volum pe m³, iar ca alternativă se poate referi și la sortimente, fabricate etc.

Condițiunile de licitație pecum și caietul de sarcini este obligatoriu pentru fiecare ofertant.

Comunitatea de avere își rezervă dreptul să accepte orice ofertă sau să le respingă pe toate.

Garanție provizorie de licitație să fixează la 5% din prețul oferit, având a se achita anticipativ la Casseria Comunității de avere din Caransebeș în numerar sau în efecte de Stat la prețul de zi, anexându-se în plic la ofertă recipisa.

Caransebeș, la 8 August 1930.